

Gruppe 3

Mowgli kom løbende, så hurtigt han kunne gennem junglen. Nogen gange kunne han godt ønske, at han ikke var en menneskeunge, men et dyr. I dag kunne det fx have været fint at være et hurtigt dyr – som hjorten Sambhur. Ham var der ingen, der kunne løbe fra. Og Mowgli havde travlt nu.

Bagheera havde sendt ham af sted for at finde Rann og Chil, de to glenter. De skulle hjælpe med at finde hun-ulven Rakshas mindste unge. Den var blevet væk, mens hun var ude og jage, og ingen af de andre ulveunger kunne fortælle, hvor den var blevet af. Raksha og Bagheera var meget bekymrede. Sådan en lille unge kunne hurtigt komme galt af sted alene ude i junglen. Han kunne falde i floden eller et af de mange vandhuller, eller han kunne møde nogen, som ikke ville ham det godt. Mowgli vidste godt, at Raksha og Bagheera tænkte på tigreren Shere Khan, selv om de ikke sagde det.

Og nu havde Bagheera altså sendt ham af sted for hurtigst muligt at finde Rann og Chil med det skarpe syn. De måtte hjælpe med at finde den lille ulv.

Han løb ned til floden. Nej – der var de ikke. Han banede sig vej gennem krattet og kom op til stien igen, her kunne han bedre løbe hurtigt. Op til Rådsklippen – heller ikke. Pludselig fik han øje på dem begge to. De kredsede over sletten længere nede. Mowgli kravlede op på Rådsklippen og gav sig til at råbe og fægte med armene. Det varede ikke længe, før Rann og Chil fik øje på ham. De kom flyvende og landede ved siden af ham på Rådsklippen.

”Nå – hvad så?” skræppede Rann.

”Hvad kan vi gøre for vores lille Mowgli-ven?” suplerede Chil.

Mowgli sukkede. Han hadede, at de kaldte ham ”lille Mowgli-ven”. Det vidste glenterne, og de sørgede derfor for at bruge udtrykket, hver gang de mødte Mowgli. Drillepinde var og blev de, men det var der ikke noget at gøre ved lige nu. De blev nok heller aldrig anderledes, og nu var der brug for deres hjælp.

Rolle	Hvem

Fortæller: De to fugle flyver af sted.

Fortæller: Da de kommer til de kolde huler finder de ungen sammen med Shere Khan.

Chill: ååhhh nej.. Vi må skynde os og flyve tilbage til flokken og fortælle hvad der har set.

Fortæller: Fuglene kommer tilbage til flokken, og fortæller hvad de har set.

Chill: Kom skynd jer, vi har fundet ungen. Den er i de kolde huler sammen med Shere Khan.

Fortæller: Fuglene viser vejen tilbage til hulen.

Shere Khan: Ungen er min, det er min aftenmad.

Nilghai: Nej det får du ikke lov til!

Barashing: nej vi vil kæmpe mod dig.

Shere Khan: kom bare an.

Fortæller: Mens Nilghai og Barashing kæmper bravt mod Shere Khan, finder Baloo på en plan.

Baloo: Minaul og Jakala i kan holde øje med floden.

Minaul: okay det gør vi, hvad skal vi holde øje med?

Jakala: Er det andre fjender vi skal holde øje med?

Baloo: Lige præcis.

Rikki: Hvad kan jeg gøre? Jeg vil kæmpe!

Baloo: Det får du lov til, sørg også for at de andre kæmper. Du er god i kamp, det ved vi fra da du kæmpede mod slangen. Chuchundra du er god til at snige dig af sted, så du skal holde øje med at Shere Khan ikke opdager dette skjulte angreb.

Chuchundra: det skal jeg nok. Jeg giver også besked når alle er på deres pladser og I kan angribe!

Fortæller: De slås en hård kam mod Shere Khan.

Minaul: Der er fri bane over den østlige flodbred.

Jakala: Også over den vestlige. Vi er klar til kamp.

Rikki: Jeg er også klar.

Chuchundra: Alle er på deres pladser og klar, og vi er ikke blevet opdaget.

Rikki: Så lad os kæmpe sammen med Nilghai og Brashing.

Fortæller: Det var en hård kamp men de har fået den lille unge tilbage. De lever et almindeligt liv. Så vidt vi ved.